

กล่องมืออยู่ทุกที่ ที่รู้สึกปลอดภัยไม่มีเลยสักที่

ทำไมกล่องติดตัวตำรวจถึงไม่ทำให้เราปลอดภัยขึ้น

CrimethInc.

2017/03/16

เราต่างทราบกันดีว่าการใช้ความรุนแรงของตำรวจเป็นปัญหาที่แท้จริงในสหรัฐอเมริกา ทำให้เข้าใจได้ถึงสถานการณ์ที่ผู้คนกำลังวางแผนเพื่อหาวิธีกา
หลายคนที่มีความกังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้เริ่มสนับสนุนให้ตำรวจสวมใส่กล้องวิดีโอที่ติดตั้งตัวกับเครื่องแบบของพวกเขา โดยมีแนวคิดที่ว่ากล้องจะเป็นสิ่ง
หรืออย่างน้อยที่สุดเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบหลังความจริงปรากฏ กลุ่มผู้ทำกิจกรรมการณรงค์เพื่อปฏิรูป
(ที่ให้ความสำคัญกับแนวคิดของนักปฏิรูป Black Lives Matter) และสหภาพเสรีภาพพลเมืองอเมริกันกำลังสนับสนุนมาตรการนี้
แม้แต่กรมตำรวจเองก็ได้ผ่านการลงนามเห็นชอบเป็นที่เรียบร้อยแล้วถึงแม้จะเกิดการต่อต้านขึ้นในระยะแรกก็ตาม แต่แนวคิดที่ว่ากรมมีกล้องจำนวนมาก
(อย่างไรก็ตาม เราคิดไปเอง) อาจขึ้นอยู่กับหลักฐานที่มีความผิดพลาด การที่ตำรวจไม่ถูกตั้งข้อหาว่าเป็นฆาตกรไม่ได้เกิดขึ้นเพราะไม่มีใครเห็น
แต่เพราะพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของระบบที่ยิ่งใหญ่กว่าที่บอกพวกเขาว่าเป็นเรื่องสมเหตุสมผลที่จะเช่นฆ่าประชาชน ซึ่งในทุกระดับของสังคมไม่ว่าจะเป็น
ผู้พิพากษา อัยการถึงคณะลูกขุน พลเมือง และสื่อ ต่างล้วนให้การสนับสนุนส่งเสริมมุมมองของตำรวจอย่างไร้ซึ่งเหตุและผล
จึงไม่น่าแปลกใจที่ระดับชั้นบรรยากาศที่ตำรวจสามารถกระทำการฆาตกรรมผู้ใดก็ได้โดยปราศจากความกลัวต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
กลุ่มผู้สนับสนุนกล้องติดตัวแบบสวมใส่ของตำรวจรวมถึงกลุ่มผู้สนับสนุนที่ไม่รู้โอหนือเห็นบังเอิญเห็นเหตุการณ์การถ่ายทำภาพยนตร์ของตำรวจ
ต่างเรียกร้องมาโดยตลอดให้กล้องทำหน้าที่สร้างความเท่าเทียมระหว่างตำรวจกับประชาชนเพราะพวกเขาต้องตกเป็นเครื่องมือสำหรับความรับผิดชอบ
แต่กลับมีหลักฐานน้อยมากที่สนับสนุนการเรียกร้องดังกล่าว หลายคนคิดว่าสิ่งที่ถูกเห็นด้วยภาพบันทึกวีดิทัศน์ผ่านกล้องนั้นนำมาซึ่งความรับผิดชอบ
แต่ต้องเป็นความรับผิดชอบแบบไหนกันจึงจะสาสมกับการถูกตำรวจกระทำทารุณกรรมด้วยการใช้ความรุนแรง หากเงินที่ต้องจ่ายชำระในรูปแบบของค่าปรับ
พวกเขาจะเรียกร้องได้จากที่ไหนเมื่อไม่มีอะไรให้ต้องจ่ายบนคำตัดสินชี้ขาดที่ว่า บริสุทธ์ หรือการพิจารณาคดียังไร้ซึ่งข้อสรุป
ในขณะที่พวกเขาจำต้องยอมจำนนต่อคำพิพากษาอย่างเกือบที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้กระนั้นหรือ หรือพวกเขาควรกลับบ้านและมีความสุขเหลือเกินกับกระบวน
หรือยังมีอีกหลายทางเลือกที่ตั้งอยู่บนช่องทางอื่นอย่างไม่เป็นทางการ สะท้อนถึงความจริงที่ว่าเราต่างไม่มีปัญหาเรื่องการถูกมองเห็นด้วยกล้องแต่เรามีปัญ
ซึ่งมีเพียง “ความรับผิดชอบ” เท่านั้นที่เราเห็นว่าจะเกิดการชำระหนี้ขึ้นเป็นครั้งคราว (จ่ายโดยผู้เสียหาย) การชำระหนี้เหล่านี้ไม่ถือเป็นส่วนความรับผิดชอบ
หรือเป็นการสร้างการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการถูกทำร้ายและการฆาตกรรมในอนาคตแต่อย่างใด
ถึงแม้ว่าจะเกิดความลังเลขึ้นในช่วงแรกของการนำกล้องติดตัวตำรวจมาใช้ แต่หน่วยงานตำรวจทั้งกรมและเจ้าหน้าที่ต่างทำการปรับตัวอย่างรวดเร็ว
เนื่องจากพวกเขาตระหนักได้ว่ากล้องนั้นสร้างคุณค่าต่อพวกเขามากกว่าที่พวกเขาสร้างคุณค่าต่อสาธารณชนทั่วไปภายใต้การเฝ้าระวังตรวจตรา
ขณะนี้เรามีหน่วยงานตำรวจ 4,000 แห่งในสหรัฐอเมริกาที่ใช้กล้องติดตัวตำรวจ รวมถึงหน่วยงานในชิคาโกและนิวยอร์กที่ใหญ่ที่สุดอีกสองแห่ง
จึงไม่มีคนแปลกหน้าที่ไหนที่ก่อปัญหาด้วยการใช้ความรุนแรงแก่บุคคลอื่นแล้วจะหลบหนีไปได้ ผู้ครองตลาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของกล้องติดตัวเจ้าหน้าที่ซึ่ง
Taser Inc หลังจากทำการรังสรรค์ผลิตภัณฑ์ของตัวเองด้วยชื่อที่เหมือนกันก็ถูกนำไปใช้เพื่อการเช่นฆ่า ซึ่งมีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย
500 ราย ในช่วงระหว่างปี 2544 ถึง 2555 Taser ได้เริ่มทำการติดตั้งกล้องเพิ่มเป็นป็นยิงยาสลบของพวกเขาเมื่อปี 2549
พร้อมกับแนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่ล่าสุดด้วยกล้องติดตัวที่สามารถสวมใส่ได้ในปี 2551 ตั้งแต่นั้นมามูลค่าหุ้นของ Taser
ได้เพิ่มสูงขึ้นกว่าสิบเท่าตัว นี้ไม่ได้เป็นเพียงส่วนเล็กๆ ยังมีกรรับเงินช่วยเหลือจากกระทรวงยุติธรรมของรัฐบาลโอบามา
ซึ่งใช้งบประมาณไปกว่า 19.3 ล้านเหรียญสหรัฐในการจัดซื้อกล้องติดตัวเจ้าหน้าที่ จำนวน 50,000 ตัว เพื่อใช้สำหรับหน่วยงานที่มีการบังคับใช้ภายใต้กฎ
Taser ยังได้เปิดตัวบริการจัดเก็บข้อมูลแบบคลาวด์เพื่อเสนอให้กับกองกำลังตำรวจ (ใช้ ที่ให้บริการจัดเก็บหลักฐานแบบส่วนตัว)
มีการนำเสนอการผลิตโดรนพร้อมปืนยิงยาสลบ (และแน่นอน กล้อง) ประกอบเข้าด้วยกัน และเมื่อไม่นานมานี้ได้ทำการซื้อ
Dextro ซึ่งเป็นบริษัทผู้พัฒนาซอฟต์แวร์เพื่อใช้ในการระบุตัวตนและจัดทำดัชนีของใบหน้าและวัตถุเฉพาะ



การถูกมองเห็นเปรียบเสมือนกับดัก” – Michel Foucault

เมื่อคืนก่อนฉันยืนอยู่บนชานชาลารถไฟใต้ดินและแหงนมองป้ายดิจิทัลที่ประกาศเวลาการมาถึงของขบวนถัดไป แต่ ณ ขณะนั้น ป้ายสัญญาณกำลังส่งข้อความที่ต่างออกไป “กล่องวงจรปิดไม่รับประกันว่าจะป้องกันการก่อให้เกิดเหตุแห่งอาชญากรรมได้” ช่างรู้สึกถึงที่บรรดาสถาบันการติดตั้งกล่องวงจรปิดต่างยอมรับสิ่งนี้ ในขณะที่ผู้คนจำนวนมากที่ได้รับการเฝ้าระวังตรวจตราจากกล่องวงจรปิดนั้น เพราะพวกเขาล้วนให้การสนับสนุนการนำกล่องติดตัวตำรวจมาใช้

เหนือกว่าความเขื่ออื่นใด คน “ประพฤติ” ในขณะที่ผู้อื่นกำลังเฝ้าจับตาอยู่ และกล่าวถึงน้อยครั้งกว่าสิ่งใด ไม่มีวิธี “ประพฤติ” ที่เหมาะสมกับทุกคน หากตำรวจมีความเชื่อดังที่แสดงออกเพื่อชี้ชัดให้เห็นว่าการกระทำของพวกเขาเป็นธรรม ผู้บังคับบัญชาของพวกเขา ระบบกฎหมาย และประชากร ในภาพรวมล้วนเห็นด้วยกับการกระทำของพวกเขาไม่ว่าจะเป็นด้วยกรณีใดก็ตาม นำเสียดายที่พวกเขาบางคนพบเห็นพวกเขา ซึ่งยังคง “ประพฤติ” ตามแบบฉบับที่พวกเขากระทำมาตั้งแต่ต้น แม้จะมี (และอาจเป็นเพราะ) กล่องที่เฝ้าจับตาอยู่

ตำรวจไม่รู้สึกเกรงกลัวต่อกฎหมายหรือที่เหนือกว่ากฎหมาย นั่นเป็นเพราะไม่จำเป็น

มีสาเหตุหลายประการที่ทำให้ตำรวจผู้ลงมือฆ่าผู้อื่นนั้นไม่ถูกตั้งข้อหาว่าเป็นฆาตกร ประการแรกส่วนของกฎหมายและการตัดสินพิจารณาคดีของศาล เพื่อให้สามารถเอาผิดต่อเจ้าหน้าที่ด้วยข้อหา “ปฏิบัติหน้าที่ด้วยการกระทำการโดยขาดซึ่งเหตุผล” ซึ่งรัฐอูชิงตันนั้นถือเป็นรัฐที่มีอุปสรรคสูงสุดในการจากถ้อยคำข้อกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงของตำรวจทำให้มีตำรวจรัฐอูชิงตันเพียงนายเดียวเท่านั้นที่ถูกจับกุมด้วยข้อหาฆาตกรรมผู้อื่นในช่วง 2548 ถึง 2557 ถึงแม้ว่าจะมีประชาชนผู้เสียชีวิตเป็นจำนวน 213 ราย ที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสังหาร และเจ้าหน้าที่นายหนึ่งกลับถูกพบว่าไม่มีความผิดแม้จะนอกเหนือจากเอกสารทางกฎหมายสำหรับการพิสูจน์แล้ว ตำรวจ เป็นอีกผู้หนึ่งที่ทำหน้าที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้ลงมือฆ่า ซึ่งเป็นความฉลาดแจ้งแห่งการกระทำเพื่อปกป้องกรมของตนถึงกับมีการตั้งรหัสที่ใช้ติดต่อกันเพื่อเรียกชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมด และลำดับต่อไปคงไม่พ้น อัยการ พวกเขาจำเป็นต้องขึ้นอยู่กับตำรวจเป็นพื้นฐานแบบวันต่อวัน อย่างแน่นอนที่สุดเพื่อประโยชน์ของรูปคดี แต่ยังมีอีกหลายแรงจูงใจที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่อย่างมีความสุข ด้านล่างนี้เรามีบรรดาผู้พิพากษาและคณะลูกขุนผู้ซึ่งส่วนใหญ่เชื่อว่าเจ้าหน้าที่

ในที่สุดเราก็มีสื่อที่ไม่แสดงความคิดเห็นโดยปราศจากการตั้งคำถามแบบตำรวจนักแก้วและผู้บริโภคนสื่อที่เป็นผู้สร้างคณะลูกขุน คณะลูกขุนมักประกอบด้วยผู้ที่สามารถหยุดงานได้ ในขณะที่ผู้ที่ถูกตำรวจฆ่าส่วนใหญ่มักจะมีฐานะทางสังคมชั้นล่าง จึงเป็นเรื่องยากที่คนเหล่านี้จะเป็น “เพื่อนร่วมงาน” กับผู้ที่ทำหน้าที่อยู่ในคณะลูกขุน

จากการรวบรวมข้อมูลเท่าที่สามารถค้นหาได้ในช่วงเวลาที่ผ่านมาพบว่า มีเพียงกรณีเดียวที่ตำรวจต้องเผชิญกับข้อหา เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2557 ที่อัลบูเคอร์คี มลรัฐนิวเม็กซิโก James Boyd ได้ตั้งแคมป์ในสวนสาธารณะในเมือง ทำให้มีประชาชนโทรแจ้งตำรวจจนในที่สุด

การรวมกันของสองสิ่งสูงส่งและมีอุป เป็นที่รู้จักกันว่า Boyd มีอาการของโรคจิตเภทและกำลังถือผิดในมือทั้งสองข้างเพื่อใช้ในการป้องกันตัว หลังจากเกิดความขัดแย้งนานกว่าสามชั่วโมงเจ้าหน้าที่สองนาย Keith Sandy และ Dominique Perez ได้ยิง Boyd รวมหกนัดด้วยกัน ในวันที่ 11 ตุลาคม 2559 การพิจารณาคดีนี้ได้รับการประกาศว่าเกิดความผิดพลาดจากการที่คณะลูกขุนถูกปิดกั้น โดยลูกขุนเก้าท่านเชื่อว่าพวกเขาเป็นผู้ลงมือยิงของเจ้าหน้าที่ Sandy และ Perez ไม่ได้ป้องกันไม่ให้พวกเขายิง Boyd หรือวิธีที่พวกเขาบันทึกเหตุการณ์ไว้ก็ไม่ได้ทำให้พวกเขาต้องรับผิดชอบต่ออัยการได้อ่างที่ว่าวิธีที่ “ไม่สามารถโกหกได้” แต่คณะลูกขุนทั้งเก้าท่านต่างเห็นวิธีที่คนชายที่มีความทุกข์ทรมานทางจิตใจ ถูกรายล้อมด้วยตำรวจถึงสิบเก้าคน และถูกยิงรวมทั้งสิ้นหกนัด แล้วจึงกลับตัดสินคดีว่าตำรวจเหล่านี้ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างสมเหตุสมผล วิธีที่คนอาจไม่โทษแต่ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง อาจเป็นเพียงการชี้ชัดให้เห็นถึงมุมมองและหัวเรื่องที่ต้องนำมาตีความต่อ ตามที่มีผู้นำไปเขียนเพิ่มเติมไว้ดังนี้

Keith Sandy เกษียณแล้วส่วน Dominique Perez พร้อมที่จะกลับมาปฏิบัติหน้าที่ของเขาอีกครั้งเป็นเรื่องบ่อยครั้งที่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น เนื่องจากเงินค่าปรับหรือเงินชดเชยที่มีผู้ฟ้องร้องเอาที่ตำรวจนั้นไม่ได้เป็นส่วนความรับผิดชอบแต่อย่างใดของบรรดาเจ้าหน้าที่ผู้ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี แต่ในการชำระเงินชดเชยจำนวนเงิน 5 ล้านเหรียญสหรัฐให้กับครอบครัวของ James Boyd เพื่อเป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อการเสียชีวิตนั้นถูก

ในขณะที่เกิดการแพร่หลายของวิธีที่บันทึกภาพเหตุการณ์ฆาตกรรมโดยตำรวจ ความนิยมของโทรศัพท์มือถือที่ติดตั้งกล้องวิดีโอในตัวก็เพิ่มสูงขึ้น เราไม่เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของ “ความรับผิดชอบ” ยังมีตำรวจอีกมากที่ไม่ถูกตั้งข้อหาว่าเป็นฆาตกร อีกมากที่ไม่ถูกตัดสินโทษในคดีฆาตกรรม และอีกจำนวนมากของตัวเลขการฆาตกรรมโดยตำรวจที่ไม่มีการฟ้องร้อง คดีฆาตกรรม Eric Garner อยู่ในกำมือของเจ้าหน้าที่จากสำนักงานตำรวจนิวยอร์ก Daniel Pantaleo มีการบันทึกภาพเหตุการณ์ไว้ได้โดยผู้ที่พบเห็นเหตุการณ์โดยบังเอิญ แต่วิธีที่คนนี้ได้ช่วยชีวิตของ Garner หรือนำไปสู่ความรับผิดชอบใดๆ สำหรับเจ้าหน้าที่ Pantaleo (ถึงแม้ว่าเมื่อสองปีก่อนเขาได้ใช้ช่วงวันหยุดติดต่อกันสองวันสำหรับการตั้งด่านหยุดและตรึง ก่อนที่เขาจะลงมือฆ่า Garner)

“ทั้งโลกกำลังจับตาอยู่!” เป็นวลีที่ผู้ชนนับไม่ถ้วนต่างเปล่งเสียงร่ำทวงทวงทวงเมื่อสิ้นสุดการถูกทารุณกรรมด้วยการใช้ความรุนแรงของตำรวจ เลิกขยายความพูดเกินจริงเราเองควรเริ่มตั้งคำถาม แล้วยังไงละ Don Rose นักหนังสือพิมพ์และนักกิจกรรมอ้างว่าได้ประกาศเกียรติคุณแก่ถ้อยวลีนี้ด้วย “...บอกพวกเขาว่าทั้งโลกกำลังจับตาอยู่และพวกเขาไม่มีทางที่จะหนีรอดไปได้อีกครั้ง”

แต่เหตุการณ์ประวัติศาสตร์กลับบังขึ้นเป็นอย่างอื่น เมื่อผู้ประท้วงถูกโจมตีโดยตำรวจจึงสร้างสรรค์การส่งต่อของทวงทวงทวงแห่งวลีที่มีชื่อเสียงที่สุด นอกการระดมประชานิยมโดยแห่งชาติในชิคาโก เมื่อปี 2511 แม้ว่าจะมีการอ้างสิทธิ์ของ Rose แต่นายกเทศมนตรีเมืองชิคาโกในขณะนั้นได้อ้างว่า เขาได้รับจดหมายสนับสนุนกว่า 135,000 ฉบับ ว่าไม่เคยมีเจ้าหน้าที่แม้แต่คนเดียวที่ได้รับโทษเนื่องจากใช้ความรุนแรงในการปฏิบัติหน้าที่ แม้ในขณะที่เกือบทั้งโลกกำลังเฝ้าจับตาอยู่นั้นยังคงเกิดอีกหลายคดีอันอื้อฉาวโด่งดัง อาทิเช่น คดีการถูกทำร้ายของ Rodney King กลับยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าตำรวจผู้ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีที่สมควรต้องรับผิดชอบนั้นจะถูกตัดสินให้รับโทษหรือไม่

(คณะลูกขุนเพียงให้เจ้าหน้าที่พ้นจากตำแหน่ง ผู้ที่ทำร้าย King) จากการประท้วงในปี 2542 ขององค์การการค้าโลกในซีแอตเทิลไปจนถึงวอลล์สตรีท ไม่ว่าจะกี่ครั้งก็ตามที่ผู้ประท้วงเอาชนะมาที่ตายนี้ด้วยทวงทำนองแห่งลี ตาร์วาก็ยังคงทำการโจมตีบนหัวของพวกเขาต่อไปโดยไม่ได้รับผลกระทบมากนัก

การสนับสนุนชนวนเชื้อของกล้องติดตัวตำรวจมักอิงจากกรณีศึกษาของกรมตำรวจ Rialto ซึ่งเริ่มใช้กล้องติดตัว (กับเจ้าหน้าที่บางคน) ในปี 2555 กรณีศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการลดลงอย่างมากของจำนวนการร้องเรียนต่อกองกำลังตำรวจ ยิ่งไปกว่านั้นบรรดาสื่อและกลุ่มผู้สนับสนุนสิทธิศึกษาจากผู้เขียนท่านอื่นมีเพียงไม่กี่ชิ้นที่เป็นที่ยอมรับ Tony Farrar เคยมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในฐานะหัวหน้ากรมตำรวจของ Rialto เจ้าหน้าที่ Farrar ถูกเชิญมาเพื่อช่วยกรมตำรวจที่ล้มเหลว ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งการกองกำลังจำนวนมากพอที่จะสามารถใช้ชมเช้ด้วยการสั่งให้ปลด เขาได้สร้างแรงจูงใจอันทรงพลังเพื่อลดการใช้กองกำลังของเจ้าหน้าที่ภายใต้บังคับบัญชาทั้งที่มีหรือไม่มีกล้องติดตัว ในอีกแง่มุมหนึ่งก็สื่อต่างละเลยเพิกเฉย จำนวนการร้องเรียนที่ลดลงนั้นมิได้หมายรวมถึงการลดจำนวนลงของเหตุแห่งการร้องเรียน ถึงแม้การร้องเรียนที่ลดลงนั้นสร้างผลประโยชน์เชิงบวกสำหรับ แต่ไม่จำเป็นต้องส่งผลเช่นเดียวกันนี้สำหรับพวกเราที่เหลือ ผู้คนยังมีอีกหลายเหตุผลบนความถูกต้องที่จะร้องเรียนแต่ความกลัวต่อผลกระทบที่เป็นไปได้อีก ความกลัวนี้สร้างการแผ่ขยายออกได้ในขณะที่กล้องติดตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นเป็นเพียงตัวแทนของการเฝ้าระวังตรวจตราในรูปแบบอื่น กรณีนี้กล้องติดตัวจะเพิ่มบรรยากาศของการช่วยเหลือและมีแนวโน้มที่จะทำให้ประชาชนทั่วไปสงบลงมากกว่าที่จะเป็นการทำให้สงบลงด้วยนักมาติดอาวุธ

ไม่ว่ากล้องติดตัวตำรวจจะบันทึกสิ่งใดก็ตามจะเป็นมุมมองที่ใช้เพื่อสนับสนุนตรรกศาสตร์ของรัฐและเหล่าตำรวจเลวเสมอ

ความคิดและความคิดเห็นที่มีอยู่ของผู้คนนั้นมีไม่น้อยที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมือง อย่างน้อยพวกเขาก็เป็นผู้กำหนดวิธีการตีความภาพวีดิทัศน์เอง ซึ่งเราต่างไม่มีเหตุผลให้เชื่อว่าตำรวจเป็นผู้กำกับดูแล คณะกรรมการบริหาร อัยการ ผู้พิพากษาหรือคณะลูกขุน และผู้ที่จะต้องดูวีดิทัศน์เหล่านี้ที่จะได้เห็น ช่างเป็นเรื่องอันตรายอย่างยิ่งหากจะคิดไปเองว่าการรับผิดชอบนั้นคล้ายตาม “การปฏิรูป” เฉกเช่นเดียวกับการนำกล้องติดตัวมาใช้

เมื่อหลักฐานทั้งหมดบ่งชี้เป็นอย่างอื่นมุมมองของตำรวจจะถือเป็นสิ่งสำคัญที่มีสิทธิพิเศษเหนือผู้ที่วิจารณ์ต่อว่าหรือเป็นผู้ฟ้องร้องดำเนินคดีพวกเขาในส คณะลูกขุน และประชาชนทั่วไป เพราะกล้องติดตัวตำรวจเป็นสิ่งที่ใช้ในการแสดงให้เห็นถึงมุมมองอันแท้จริงของตำรวจ (แง่มุมที่ Taser ได้กล่าวไว้ในสื่อการตลาดของตนเอง) วีดิทัศน์เหล่านี้มีมุมมองที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจง่ายเหมือนการมองเห็นด้วยการแทนที่ตัวเองกับร่องเท้าของเจ้าหน้าที่ โดยสร้างความรู้สึกเห็นอกเห็นใจต่อตำแหน่งงานและการปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้สวมใส่กล้องติดตัว



กล้องทุกตัวที่ติดกับเครื่องแบบตำรวจเป็นเพียงอีกหนึ่งเครื่องจักรกลที่ปลอมให้เราสงบ

ในฐานะที่โตมาในยุคของโทรทัศน์ช่วงปี 2523 จึงได้เรียนรู้จากภาพยนตร์เรื่อง G. I. Joe ว่าการรู้เป็นเพียงครั้งเดียวของการต่อสู้ แต่สิ่งหนึ่งที่ผิดมหันต์ คือ การรู้เป็นเพียงครั้งเดียวของการต่อสู้ด้วยส่วนที่เหลือเป็นการกระทำ เราสามารถพึ่งพาเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อช่วยเราได้แต่คงไม่ได้มากไปกว่าการที่เราจะสามารถพึ่งพาระบบศาลอันเป็นส่วนหนึ่งของระบบการเฝ้าระวังตรวจตรา

ได้ว่าการบันทึกภาพความโหดร้ายดังกล่าวคุณได้กระทำตามภาระหน้าที่ทางศีลธรรมของคุณเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สันนิษฐานได้ว่าหลังจากที่คุณทำ ซึ่งเราเห็นว่าเป็นเพียงความปรารถนาทางความคิด เพราะหากเป็นเช่นนั้นจริงจะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราแทนที่ด้วยประโยคที่ว่า “ถ้าคุณเห็นอะไรบางอย่าง ให้ทำอะไรสักอย่าง” เช่นนั้นหรือ หรือถ้าเหตุการณ์ทุกครั้งเกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งใจทำร้ายหรือคุกคามใครบางคน พวกเขาต้องเกรงกลัวต่อการที่ผู้เห็นเหตุการณ์อาจไม่เพียงแค่เป็นพยานแต่จะพยายามหยุดยั้งพวกเขา ก่อนที่จะลงมือกระทำใดๆ สำเร็จ ก่อนที่พวกเขาจะสร้างความชอกช้ำขมขื่นหรือปลิดชีพใครบางคนเยี่ยงนั้นหรือ แล้วอะไรกันที่จะทำให้สิ่งนี้เป็นความจริงขึ้นมาได้

ผู้ที่สนับสนุนการใช้กล้องติดตัวตำรวจต้องการเชื่อในความรับผิดชอบที่ผ่านช่องทางอย่างเป็นทางการ โดยหวังว่าการทำให้ถูกมองเห็นผ่านกล้องนั้นจะจากการเพิ่มจำนวนการจัดกองกำลังตำรวจในปัจจุบัน เป็นเรื่องน่าเศร้าที่อุปกรณ์วีดีทัศน์เหล่านี้ไม่สามารถใช้งานได้จริงตามเจตจำนงที่ตั้งไว้ ทั้งที่มีส่วนช่วยในการเฝ้าระวังตรวจตราในรูปแบบที่สร้างประโยชน์มากขึ้นแก่พวกเราทุกคน เราไม่จำเป็นต้องทราบข้อมูลละเอียดขึ้นในสิ่งที่ตำรวจกระทำ เราไม่ได้มองหาความโปร่งใสหรือความรับผิดชอบแต่เรากำลังมองหาโลกที่ปราศจากตำรวจ เราต้องการที่จะอยู่เหนือความต้องการสำหรับการรับผิดชอบ

อ่านเพิ่มเติม

Ben Brucato:

- The New Transparency: Police Violence in the Context of Ubiquitous Surveillance
- Policing Made Visible: Mobile Technologies and the Importance of Point of View
- Standing By Police Violence: On the Constitution of the Ideal Citizen as Sousveiller

Anti-Copyright



**SOUTHEAST ASIAN
ANARCHIST LIBRARY**

CrimethInc.

กล้องมืออยู่ที่ ที่รู้สึกลอดภัยไม่มีเลขสัปดาห์
ทำไมกล้องติดตัวตำรวจถึงไม่ทำให้เราปลอดภัยขึ้น
2017/03/16

Retrieved on 2020-12-31 from

<https://crimethinc.com/2017/03/16/klngmiiyuuthukthii-thiirusuekpldphayaimmielysakthii-thamaim>

Thai translation of “Cameras Everywhere, Safety Nowhere: Why Police Body Cameras Won’t Make Us Safer”

sea.theanarchistlibrary.org